

Calea Robilor

Vasile Alecsandri

Pe ceru-nalt lucește un râu albiu de stele
Ce curge spre Moldova din tainicul noian;
Ca flotă luminoasă, luceferii prin ele
Cutreieră în umbră cerescul ocean.
Din când în când desprinsă din bolta cea profundă,
O stea albastră cade și-n spațiu s-acufundă,
Trăgând pe plaiul negru o brazdă argintie,
Ce-n clipă-i trecătoare ca viața-n veșnicie!
Sub cerul fără margini, spre mândrul Răsărit,
Se întinde-n umbra nopții un câmp nemărginit,
Pustiu și trist ca golul ce lasă-n urma lor
În inimi iubitoare iubiții care mor.
Și râul cel de stele e călăuzul tainic
Ce duce Moldova pe rătăcitul cainic;
Și câmpul e Bugeacul cu orizonuri mari
Bătut de oameni serbezi ce fug de la tătari.